

Nøvn

Føðingar

10. novemer fingu Sámuel og Michelle Tausen Garðalíð eina dóttir. Hon vigaði 3475 gram og var 51 cm long. Á myndini eru 2 ára gamla Angelina og litla-systir Sólja.

10. desember fingu Esther Rasmussen og Regin Olsen, Saltangará, ein son. Hann vigaði 3955g og var 52 cm. Her situr stórasysturin Kristina undir lítla-beiggjanum.

14. november fingu Anja Wenningstedt og Jón E. Glyvradal, Glyvrum, eina dóttur. Hon var 38 cm long og vigaði 1163 gr.

22. november fingu Katrin Helgadóttir og Anthony Darracq, búsitandi í Bordeaux, ein son. Hann vigaði 4480 gr og var 55 cm langur.

27. november fingu Ann-Margit og Thomas Johannessen, Æðuvík, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 4425 gr.

4. desember fingu Jákup Zachariasen og Annfríð Haraldsen, Sandavági, ein son. Hann vigaði 3400 gr og var 53 cm langur.

7. desember fingu Eyðrit Gøthe og Jacob Martin Jacobsen, Syðrugøtu, ein son. Hann var 51 cm langur og vigaði 3770 gr.

7. desember fingu Elspa Dahl Hansen og Beinir Eyðunsson Danielsen, Saltangará, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 4280 gr.

Minningarorð um mína elskaðu mammu Julinu Højgaard Andersen

Fødd 13.02.33 – deyð 28.01.2011

Góða elskaða mamma

"Giv mig en blomst mens jeg lever". Ja, nú er hendan rósan fólnað. Tungt er at seta seg niður at skriva hesa seinastu heilsan til tín góða mamma.

Nú jólini nærkast og tað er liðið næstan eitt ár síðani tú fórt herfrá, ger tað tað ikki lættari. Nógvir tankar mala runt í høvðinum, og nógvar kenslur eru við. Allan desember mánaða í fjør vart tú úti hjá okkum. Tað angaði av nýbakaðum smákøkkum, og hóast tú vart so sjúk og veik og hevði ringan matarlyst, royndi tú at smakka tær kortini. Jóláaftan í fjør vóru vit øll saman við tær inni á Toftum, og tú vart sera glað fyri hettar kvøld, sum vit koma at goyma í okkara hjørtum.

Eg eri yngst av 4 systkjum. Mamma, tú tosaði ofta um tann vakra november dagin í 1967, tá tú væntaði at eiga eitt barn, men fekst tvær gentur. Soleiðis gjørdist eg títt størsta yvirraskils í lívinum. Men føldi meg vælkomna frá fyrsta degi.

Eri sera takksom fyri mamma, allar tær ferðir eg havi kunnað heitt á teg um at hjálpa mær og mínum børnum. Tú vart altíð klár at hjálpa, og tín favnur var altíð opin fyri okkum. Fyrst bara fyri mær og børnunum, men seinni eisini fyri Hannisi.

Á Hvítusunnu í fjør vóru vit ein túr í Íslandi saman

við tær og Marjun. Hetta var tín fyrsti túrur við Norrønu, og tín fyrsti túrur í Íslandi. Túrurin var eitt stórt upplivils fyri okkum øll, ikki minst fyri teg góða mamma. Tú tosaði um túrin alt summarið.

Í dag eri eg sera fegin um, at eg var við tær til allar kanningar, og at eg sat hjá

tær undir sjúkrahæguni, ofta bæði dag og nátt. Mamma, úti á Landssjúkrahúsinum høvdu vit nógvar og langar samrøður. Vit komu sera tætt at hvørji aðrari hettar tíðarskeiðið, og eg lærði teg at kenna uppá ein annan máta.

Við hesum orðum vil eg takka tær fyri alt góða mamma, sum tú hevur verið fyri okkum. Vit koma aldrin at gloyma teg, men goyma teg í okkara hjørtum.

Vit kunnu passandi siga tær farvæl elskaða mamma, vermamma og omma við fyrsta ørindinum av sanginum, sum Erik og Linda spældu á klarinett fyri fullsettari kirkju til tína jarðarferð:

*Føgur er foldin,
Dýrdarrikur himin
Sæl er sálanna jorsalferð
Um allan heiminn
Um allar ævir,
Tað syngjandi at himni ber.*

**Katy Knudsdóttir
Mortensen**

Børnini missa

Tvøroyrar skúli og Vágs skúli hava ikki tikið av lesivegleiðaraleiklutinum hetta skúlaárið. Tað veit heimasíðan hjá lærarafelagnum at siga. - Avleiðingin er, at tað eru børnini, sum missa, heldur Nita Næs, lesivegleiðari.

Hetta skúlaárið hevur hon tímar í Hvalbiar skúla, Porkeris skúla og Sumbiar skúla, men Tvøroyrar skúli og Vágs skúli hava ikki tikið av lesivegleiðaraleiklutinum. Tvøroyrar skúli hevur latið tímarnar til orðblindaleiklutin, meðan Vágs skúli hevur raðfest markaðu tímarnar á annan hátt.

– Tí verður játtanin til lesivegleiðing ikki gagnnýtt, sum hon eigur, í skúlaskipanini í Suðuroy í ár. Tað meti eg vera stórt spell, tí tað eru børnini,

sum missa hetta slag av virksemini, sigur Nita Næs.

Høvdu allir skúlar í oynni tikið av tilboðnum frá Mentamálaráðnum, hevði Nita Næs

helst skipað arbeiðið øðrvísi hetta skúlaárið.

– So hevði eg ivaleyst havt dagar, har eg hevði arbeitt sum lesivegleiðari

burturav, og tað hevði verið lættari at farið inn í ávísar undirvísingarstøður í skúlastovuni og harvið gjørt ein virknan mun í vanligu skúladegnum. Tað kundi eisini hugsast, at ein lesivegleiðari úr einum øðrum øki í landinum kom suður ein dag um vikuna, og so hevði eg havt ein útbúnan lesivegleiðara at sparra við; tað sakni eg í núverandi støðu.

Tímajáttanin, til lesivegleiðaravirksemi, var ikki klár fyrr enn seint í summerfrítíðini, tá ið skúlaleiðslur høvdu lagt tímatalvu og virksemissætlan; tað kann vera orsøkin til, hvussu hetta slag av virksemini er raðfest á stóru skúlunum í Suðuroy, vísir Nita Næs somuleiðis á.